

Jaś Gawroński, ur. w 1936 roku w Wiedniu, syn ostatniego przedwojennego ambasadora RP w Wiedniu, Jana Gawrońskiego oraz włoskiej pisarki, działaczki społecznej – Luciany Frassati; siostrzeniec Piera Giorgia Frassatiego, zmarłego w wieku 24 lat na chorobę Heine-Medina, który za swoje życie spędzone w służbie biednym i chorym został w 1990 roku beatyfikowany przez papieża Jana Pawła II. Jaś Gawroński jest przedstawicielem niezwyklej rodziny, której losy wpisały się na trwałe w historię Polski i Włoch dwudziestego wieku, w historię Europy.

Po ukończeniu studiów na Uniwersytecie w Rzymie, rozpoczął karierę dziennikarską. Był korespondentem telewizji włoskiej w Nowym Jorku, Paryżu, Moskwie i Warszawie. Pisał dla najważniejszych dzienników światowych, jak New York Times i Herald Tribune.

W latach 80. ubiegłego wieku zasiadał w radzie miejskiej Turynu oraz w radzie regionu Piemont.

Od 1982 do 1994 roku sprawował mandat posła Republiki Włoskiej do Parlamentu Europejskiego, gdzie zgłosił kandydaturę Lecha Wałęsy do Nagrody Nobla. Był założycielem partii Forza Italia i pełnił funkcję rzecznika rządu Silvia Berlusconi.

W latach 1996–1999 był członkiem Senatu Republiki Włoskiej.

Był przyjacielem Papieża Jana Pawła II, z którym przeprowadził dwa obszernie wywiady opublikowane w prasie światowej. W 2017 roku ukazała się w krakowskim Wydawnictwie Literackim sławna książka *Kolacja z papieżem i inne historie*, która uzyskała prestiżową nagrodę Premio Biagio Agnes. Książka rozślawiła Kraków jako miejsce działalności Kardynała Karola Wojtyły, przyszłego Papieża Jana Pawła II.

Wielką zasługą matki J. Gawrońskiego Luciany Frassati jest interwencja u Mussoliniego, która doprowadziła do uwolnienia w 1940 roku 101 uwięzionych profesorów uczelni krakowskich z obozu koncentracyjnego w Sachsenhausen.